Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2020. gada 25. jūnijā*

Civildienests – Ierēdņi – Paaugstināšana amatā – 2017. gada amatā paaugstināšana – Lēmums par nepaaugstināšanu amatā – Prasības pieteikuma pamata skaidrība un precizitāte – Savstarpējas atbilstības noteikums – Galīgo aktu apstrīdēšana – Pieņemamība – Civildienesta noteikumu 45. pants – Pārbaudes laika starpziņojums – Pārbaudes laika nobeiguma ziņojums – Novērtējuma ziņojums – Salīdzinošā nopelnu izvērtējumā vērā ņemtie elementi – Procedūras likumība – Atbildība – Morālais kaitējums

Lietā T-511/18

XH, ko pārstāv *E. Auleytner*, advokāte,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *L. Radu Bouyon* un *L. Vernier*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar kuru tiek lūgts, pirmkārt, atcelt 2017. gada 13. novembra apkārtrakstā *Administratīvā informācija* Nr. 25-2017 publicēto lēmumu neiekļaut prasītājas uzvārdu to ierēdņu sarakstā, kas ir paaugstināti amatā 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūrā, un atcelt 2018. gada 7. jūnija Lēmumu R/96/18, ar ko noraidīta prasītājas 2018. gada 10. februāra sūdzība, un, otrkārt, atlīdzināt kaitējumu, kas esot radīts ar šiem lēmumiem,

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs R. da Silva Pasošs [*R. da Silva Passos*] (referents), tiesneši L. Trišo [*L. Truchot*] un M. Sampols Pukuruļs [*M. Sampol Pucurull*],

sekretārs: P. Kullens [*P. Cullen*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2019. gada 19. decembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums [1]

I. Tiesvedības priekšvēsture

1 Prasītāja XH ir Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) ierēdne. Pēc veiksmīgas konkursa EPSO/2009/169 (tiesības) nokārtošanas viņa tika pieņemta darbā AD 5 pakāpē *OLAF* 1. nodaļā no 2014. gada 1. jūlija. Viņa sākotnēji tika pieņemta darbā uz pārbaudes laiku, kurš beidzās 2015. gada 31. martā (turpmāk tekstā – "pārbaudes laiks").

2 2014. gada 22. oktobrī [ikgadējās] ārsta apskates laikā prasītāja apmeklēja ārstu A, kas ir Eiropas Komisijas Medicīniskā dienesta (turpmāk tekstā – "Medicīniskais dienests") psihiatrs. Šī apskate tika organizēta pēc iekšējām grūtībām, ar kurām prasītāja saskārās attiecībās ar citiem *OLAF* 1. nodaļas, kurā viņa strādāja, darbiniekiem.

3 No 2014. gada 1. novembra prasītāja tika pārcelta darbā uz *OLAF* 2. nodaļu.

4 2014. gada 5. decembrī prasītājai tika paziņots pārbaudes laika starpziņojums (turpmāk tekstā – "pārbaudes laika starpziņojums"). Ar 2014. gada 15. decembra elektroniskā pasta vēstuli prasītāja norādīja, ka viņa nepiekrīt šajā ziņojumā ietvertajiem komentāriem.

5 2015. gada janvārī prasītāja lūdza Medicīniskajam dienestam piekļuvi savai medicīniskajai lietai. 2015. gada 3. februārī Medicīniskais dienests informēja prasītāju, ka ar viņas medicīnisko lietu drīkst iepazīties tikai ārpus iestādes praktizējošs speciālists. 2015. gada 1. martā un 2016. gada 4. aprīlī prasītāja šim nolūkam secīgi nozīmēja ārstu B un ārstu C.

6 2015. gada 20. martā prasītāja ar 2015. gada 1. aprīli tika apstiprināta amatā.

7 2015. gada 26. martā prasītājai tika izsniegts viņas pārbaudes laika galaziņojums. Šajā ziņojumā kā novērtētājs to parakstīja 2. nodaļas vadītājs, kas ir nodaļa, kurā viņa bija nodarbināta, un kā apstiprinātājs to līdzparakstīja *OLAF* B direkcijas *ad interim* direktors.

8 Procedūrā par piekļuvi savai medicīniskajai lietai prasītāja tika informēta par to, ka pastāv ārsta A izdota piezīme par 2015. gada 31. marta protokolu (turpmāk tekstā – "ārsta A piezīme"). Šī piezīme tika pievienota pēc iepriekš 2. punktā minētās 2014. gada 22. oktobra ārsta apskates. 2015. gada 2. oktobrī ārsts B paziņoja prasītājai izvilkumus no ārsta A piezīmes. 2016. gada aprīlī Komisija uzaicināja ārstu C uz Medicīniskā dienesta telpām, lai ļautu viņam iepazīties ar pilnīgu ārsta A piezīmes tekstu. Šī iepazīšanās notika 2016. gada 11. maijā.

9 2015. gada 11. aprīlī prasītāja kompetentajai iecēlējinstitūcijai (turpmāk tekstā – "iecēlējinstitūcija") iesniedza pirmo lūgumu sniegt palīdzību attiecībā pret 1. nodaļas, kurā viņa iepriekš strādāja, vadītāju. 2015. gada 6. jūlijā prasītāja kompetentajā iecēlējinstitūcijā iesniedza otro lūgumu sniegt palīdzību pret savu darba vadītāju šajā pašā nodaļā. Šajos lūgumos prasītāja būtībā apgalvoja, ka iepriekš 4. punktā minētā pārbaudes laika starpziņojuma neslavu ceļošais saturs esot pierādījums par psiholoģisko vardarbību, ko pret viņu pastrādājuši priekšnieki. Ar 2015. gada 24. jūlija Lēmumu D/306/15 un ar 2015. gada 19. oktobra Lēmumu D/512/15 kompetentā iecēlējinstitūcija noraidīja šos abus lūgumus sniegt palīdzību. Prasītāja 2015. gada 23. oktobrī un 2016. gada 19. janvārī iesniedza sūdzības pret Lēmumiem D/306/15 un D/512/15. Pirmajā no šīm sūdzībām viņa tostarp lūdza izņemt pārbaudes laika starpziņojumu no viņas personas lietas. Ar 2016. gada 9. februāra Lēmumu R/730/15 un 2016. gada 27. aprīļa Lēmumu R/43/16 kompetentā iecēlējinstitūcija noraidīja šīs abas sūdzības.

1 Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

10 2016. gada 21. jūlijā prasītāja lūdza kompensēt kaitējumu un atmaksāt izdevumus, tostarp izmaksas par advokātu pakalpojumiem, kuras radušās procedūrā par piekļuvi viņas medicīniskajai lietai. 2016. gada 30. augustā Medicīniskais dienests šo pieteikumu noraidīja.

11 2016. gada 30. septembrī prasītāja lūdza, lai profesora D – ārpus iestādes praktizējoša psihologa, pie kura viņa bija uz konsultāciju 2016. gada augustā, – ārsta atzinums tiktu iekļauts viņas medicīniskajā lietā.

12 2016. gada 10. oktobrī prasītāja iesniedza sūdzību Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam (EDAU). Šī sūdzība bija, pirmkārt, par procedūras viņas pieteikuma par piekļuvi medicīniskajai lietai ilgumu un, otrkārt, par to, ka profesora D piezīme netika iekļauta viņas medicīniskajā lietā.

13 2016. gada 27. novembrī prasītāja iesniedza sūdzību par Medicīniskā dienesta lēmumu, kurš minēts iepriekš 10. punktā, ar ko noraidīts viņas pieteikums atlīdzināt kaitējumu un izmaksas, kas radušās procedūrā par piekļuvi viņas medicīniskajai lietai. Ar 2017. gada 9. marta Lēmumu R/579/16 kompetentā iecēlējinstitūcija noraidīja šo sūdzību.

14 Šajā pašā laikposmā – 2016. gada janvārī un 2017. gada aprīlī – par 2015. un 2016. gadu tika sastādīti prasītājas ikgadējie novērtējuma ziņojumi (turpmāk tekstā – "novērtējuma ziņojumi").

15 2017. gada 3. aprīlī Komisija, veicot publikāciju apkārtrakstā *Administratīvā informācija* Nr. 13-2017, paziņoja par 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūras sākšanu (turpmāk tekstā – "2017. gada amatā paaugstināšanas procedūra"). Pēc šīs publicēšanas 2017. gada 19. jūnijā tika publicēts to ierēdņu saraksts, ko *OLAF* ģenerāldirektors piedāvā paaugstināšanai amatā. Šajā sarakstā prasītājas uzvārds nebija pieminēts.

16 2017. gada 11. aprīlī prasītāja atjaunoja savu 2016. gada 30. septembra lūgumu, lai profesora D piezīme tiktu iekļauta viņas medicīniskajā lietā (skat. iepriekš 11. punktu).

17 2017. gada jūnijā prasītāja vērsās Eiropas Ombudā ar sūdzību par to, ka viņas personas lietā ir iekļauts pārbaudes laika starpziņojums.

18 2017. gada 26. jūnijā prasītāja Apvienotajā paaugstināšanas amatā komitejā (turpmāk tekstā – "APAK") iesniedza prasību par *OLAF* ģenerāldirektora lēmumu neiekļaut viņu paaugstināšanai amatā piedāvāto ierēdņu sarakstā.

19 2017. gada 25. augustā prasītāja lūdza Medicīnisko dienestu izslēgt no viņas medicīniskās lietas ārsta A piezīmi. 2017. gada 28. augustā Medicīniskais dienests informēja, ka šīs piezīmes viņas medicīniskajā lietā nav.

20 2017. gada 27. augustā APAK loceklis iepazinās ar prasītājas pārbaudes laika starpziņojumu.

21 2017. gada 21. septembrī apvienotā starpniecības grupa (turpmāk tekstā – "ASG") izdeva atzinuma projektu, kurā tika ieteikts nerekomendēt prasītājas kandidatūru paaugstināšanai amatā. Pēc šī projekta tika pieņemts APAK 2017. gada 27. oktobra atzinums, kurā ar 26 balsīm par un 4 atturoties prasītāja netika rekomendēta kompetentajai iecēlējinstitūcijai paaugstināšanai amatā.

22 2017. gada 13. novembrī Komisija publicēja paziņojumu apkārtrakstā *Administratīvā informācija* Nr. 25-2017. Šis paziņojums ietvēra to ierēdņu sarakstu, kas 2017. gadā ir paaugstināti amatā. Prasītājas uzvārda nebija šajā sarakstā (turpmāk tekstā – "lēmums nepaaugstināt amatā").

23 2017. gada 14. decembrī EDAU pieņēma lēmumu par prasītājas 2016. gada 10. oktobra sūdzību, kas minēta iepriekš 12. punktā. Šajā lēmumā EDAU noraidīja pirmo prasītājas izvirzīto iebildumu par viņas lūguma par piekļuvi medicīniskajai lietai izskatīšanas procedūras ilgumu. Savukārt attiecībā uz

otro iebildumu par profesora D piezīmes neiekļaušanu prasītājas medicīniskajā lietā EDAU nolēma – tas, ka Komisija nebija uzreiz apmierinājusi prasītājas lūgumu par viņas medicīniskās lietas koriģēšanu, ir personas datu aizsardzības normu pārkāpums. Turklāt EDAU norādīja, ka informācija, kas tam tika paziņota šajā sūdzības procedūrā, norāda uz to, ka ārsta A piezīme ir izņemta no prasītājas medicīniskās lietas.

24 2017. gada 18. decembrī prasītāja lūdza *OLAF* ģenerāldirektoru izslēgt no viņas personas lietas pārbaudes laika starpziņojumu. Pieteikuma pamatojumam prasītāja atsaucās uz iepriekš 23. punktā minēto EDAU lēmumu.

25 2018. gada 18. janvāra elektroniskā pasta vēstulē Komisijas Cilvēkresursu un drošības ģenerāldirektorāts (ĢD) paziņoja prasītājai, ka viņas pārbaudes laika starpziņojums, kā arī viņas komentāri par to ir izslēgti no viņas personas lietas.

26 2018. gada 10. februārī prasītāja iesniedza sūdzību par 2017. gada 13. novembra lēmumu par nepaaugstināšanu amatā. Ar 2018. gada 7. jūnija Lēmumu R/96/18 kompetentā iecēlējinstitūcija noraidīja šo sūdzību (turpmāk tekstā – "lēmums par sūdzības noraidīšanu"). 2018. gada 17. jūnijā prasītāja apstiprināja lēmuma par sūdzības noraidīšanu saņemšanu.

27 2018. gada 13. novembrī prasītāju 2018. amatā paaugstināšanas gada ietvaros paaugstināja uz AD 6 pakāpi no 2018. gada 1. janvāra.

II. Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

[..]

34 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– izdot rīkojumu Komisijai iesniegt visu 2017. gadā amatā paaugstināmo un no AD 5 uz AD 6 pakāpi paaugstināto ierēdņu novērtējuma ziņojumus, kā arī to ierēdņu sarakstus, kuri ir rekomendēti paaugstināšanai amatā;

– izdot rīkojumu Komisijai iesniegt salīdzinoša nopelnu izvērtējuma pierādījumus un rezultātus un ASG un APAK lietu kopijas, kā arī visjaunāko statistiku par vidējo amatā paaugstināšanas ritmu un atbilstošo ierēdņu atalgojuma paaugstināšanās ritmu;

– uzklausīt kā lieciniekus atbilstošos apstiprināšanas un amatā paaugstināšanas procedūru dalībniekus un personas, kuras ir iepazinušās ar pārbaudes laika starpziņojumu pēc atbilstošas dokumentācijas, kas minēta prasījumu otrajā daļā, iesniegšanas;

– atcelt lēmumu par nepaaugstināšanu amatā;

– atcelt lēmumu par sūdzības noraidīšanu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt nodarīto kaitējumu un radītos zaudējumus;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

35 Komisija lūdz Vispārējo tiesu:

– noraidīt prasību;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

III. Juridiskais pamatojums

36 Ar ceturto un piekto prasījumu daļu prasītāja lūdz atcelt lēmumu par nepaaugstināšanu amatā un lēmumu par sūdzības noraidīšanu.

37 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasījumi, kas vērsti pret lēmumu, ar kuru ir noraidīta sūdzība, tā kā šiem prasījumiem nav patstāvīga satura, nozīmē, ka tiesā tiek apstrīdēts akts, par kuru ir iesniegta sūdzība (spriedumi, 1989. gada 17. janvāris, *Vainker*/Parlaments, 293/87, EU:C:1989:8, 8. punkts, un 2007. gada 20. novembris, *Ianniello*/Komisija, T-205/04, EU:T:2007:346, 27. punkts). Tātad ir jāuzskata, ka vienīgais prasījumu atcelt tiesību aktu, kas vērsti pret lēmumu par sūdzības saistībā ar lēmumu par nepaaugstināšanu amatā noraidīšanu, priekšmets ir lūgums atcelt šo lēmumu par nepaaugstināšanu amatā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 6. aprīlis, *Camós Grau*/Komisija, T-309/03, EU:T:2006:110, 43. punkts).

38 Pat ja lēmums par sūdzības noraidīšanu apstiprina lēmumu par nepaaugstināšanu amatā un tātad nav jālemj konkrēti par prasījumiem atcelt lēmumu par sūdzības noraidīšanu, pamatojums, kas ir šajā pēdējā minētajā lēmumā, atklāj lēmuma par nepaaugstināšanu amatā motīvus. Līdz ar to, ņemot vērā pirmstiesas procedūras attīstību, šis pamatojums ir arī jāņem vērā, pārbaudot lēmuma par nepaaugstināšanu amatā tiesiskumu, jo šī pamatojuma mērķis ir papildināt minēto aktu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 21. maijs, *Mocová*/Komisija, T-347/12 P, EU:T:2014:268, 31. un 33. punkts un tajos minētā judikatūra; šajā ziņā skat. arī spriedumu, 2009. gada 9. decembris, Komisija/*Birkhoff*, T-377/08 P, EU:T:2009:485, 59. punkts).

39 Ar prasījumu sesto daļu prasītāja lūdz, lai Komisijai tiek piespriests atlīdzināt apgalvoto nodarīto kaitējumu.

40 Pirmkārt, ir jāizskata prasība atcelt tiesību aktu un, otrkārt, prasība atlīdzināt kaitējumu.

A. Par prasību atcelt tiesību aktu

41 Prasības pamatojumam prasītāja norāda divus pamatus. Pirmais pamats ir par pārkāpumiem 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūrā. Otrais pamats ir par acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ko esot pieļāvusi kompetentā iecēlējinstitūcija, veicot salīdzinošo nopelnu izvērtējumu.

42 Komisija izvirza vairākus nepieņemamības pamatus.

1. Par pieņemamību

[..]

c) Par nepieņemamības pamatu, kas saistīts ar to, ka prasītāja apstrīd par galīgiem kļuvušos aktus

[..]

84 No iepriekš minētā izriet, ka nepieņemamības pamats par pirmā pamata nepietiekamo skaidrību un precizitāti un nepieņemamības pamats par savstarpējas atbilstības noteikuma neievērošanu ir jānoraida. Savukārt prasītājas argumenti, kas vērsti, pirmkārt, pret pārbaudes laika starpziņojuma ietveršanu viņas personas lietā Civildienesta noteikumu 26. panta izpratnē un, otrkārt, pret novērtējuma ziņojumiem par 2015. un 2016. gadu, ir nepieņemami.

2. Par lietas būtību

85 Ar pirmo pamatu prasītāja būtībā apstiprina, ka 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūrā ir pieļauti pārkāpumi, jo tajā nav ievērots Civildienesta noteikumu 45. pants un Komisijas 2013. gada 16. decembra Lēmums C(2013) 8968 *final* par Civildienesta noteikumu 45. panta vispārīgiem īstenošanas noteikumiem, kas publicēts 2013. gada 19. decembra apkārtrakstā *Administratīvā informācija* Nr. 55-2013 (turpmāk tekstā – "VĪN"). Šajā ziņā prasītāja tostarp norāda, ka 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūras pārkāpums ir saistīts, pirmkārt, ar ārsta A piezīmes ietekmi un, otrkārt, ar pārbaudes laika starpziņojuma un pārbaudes laika nobeiguma ziņojuma ietekmi. Prasītāja piebilst, ka procesuālie pārkāpumi, par kuriem tā ziņo, var ietekmēt 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūras iznākumu, proti, atteikumu paaugstināt amatā.

[..]

b) Par iespējamo pārbaudes laika starpziņojuma un pārbaudes laika nobeiguma ziņojuma ietekmi uz 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūru

108 Prasītāja tostarp norāda, ka viņas personas lieta, kas tika izskatīta 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūras laikā, ietvēra informāciju, kurai tajā nebija jābūt un kura nebija jāņem vērā, novērtējot viņas nopelnus salīdzinošā nopelnu izvērtējumā. It īpaši prasītāja uzskata, ka pārbaudes laika starpziņojuma iekļaušana viņas personas lietā esot bijusi prettiesiska.

109 Prasītāja kritizē arī to, ka pārbaudes laika starpziņojums bija iekļauts viņas "amatā paaugstināšanas lietā", proti, būtībā to, ka pārbaudes laika starpziņojums ir ietekmējis un tika ņemts vērā 2017. gada amatā paaugstināšana procedūrā. Šajā ziņā prasības pieteikumā un tiesas sēdes laikā prasītāja uzsvēra, ka pārbaudes laika nobeiguma ziņojumā bija tieša atsauce uz pārbaudes laika starpziņojumu, piefiksējot grūtības, ar kurām viņa saskārās pārbaudes laika sākumā, proti, grūtības attiecībās ar personām un saistībā ar darbu grupā.

110 Prasītāja uzskata, ka pārbaudes laika starpziņojumā esošās norādes ir acīmredzami ietekmējušas pārbaudes laika nobeiguma ziņojuma un novērtējuma ziņojumu par 2015. un 2016. gadu saturu, kas ir dokumenti, kuri tikuši ņemti vērā 2017. gada amatā paaugstināšanā veiktajā salīdzinošajā nopelnu izvērtējumā. Turklāt tā norāda, ka APAK loceklis ir tieši iepazinies ar pārbaudes laika starpziņojumu 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūras laikā. Tiesas sēdē prasītāja apstiprināja arī, ka kompetentajai iecēlējinstitūcijai nebija noteikti jāņem vērā šis ziņojums 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūrā.

111 Visbeidzot, prasītāja prasības pieteikuma daļā par salīdzinošo nopelnu izvērtējumu apgalvo, ka norādes pārbaudes laika nobeiguma ziņojumā un starpziņojumā ir acīmredzami ietekmējušas viņas novērtējumu un to, ka viņa netika ieteikta paaugstināšanai amatā.

112 Tādējādi būtībā prasītāja norāda, pirmkārt, ka esot pieļauts pārkāpums ar to, ka viņas personas lietā Civildienesta noteikumu 26. panta izpratnē ir iekļauts pārbaudes laika starpziņojums. Otrkārt, viņa norāda uz Civildienesta noteikumu 45. panta pārkāpumu tādēļ, ka pārbaudes laika starpziņojums un pārbaudes laika nobeiguma ziņojums ir tikuši ņemti vērā 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūrā.

113 Komisija apstrīd prasītājas argumentāciju.

114 Pirmkārt, Komisija apgalvo, ka pārbaudes laika starpziņojuma izslēgšanai no prasītājas personas lietas nav tiešas ietekmes uz tai noteiktajiem pienākumiem atbilstoši EDAU lēmumam (skat. iepriekš 23.–25. punktu). Proti, savā lēmumā EDAU neuzskatīja, ka pārbaudes laika starpziņojuma esamība personas lietā būtu bijusi prettiesiska.

115 Otrkārt, Komisija rakstveida apsvērumos norādīja, ka saskaņā ar Civildienesta noteikumu 45. pantu un VĪN 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu pārbaudes laika starpziņojuma ņemšana vērā 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūrā nav pārkāpums, bet, tieši pretēji, runa ir par kompetentās iecēlējinstitūcijas pienākumu. Turklāt Komisija uzsver, ka šajā lietā APAK locekļu piekļuve ierēdņu personas lietai, izmantojot personāla pārvaldības informātikas sistēmu (turpmāk tekstā – "*Sysper 2*"), ir procesuāla prasība, kas izriet no Civildienesta noteikumu 45. pantā paredzētās vajadzības veikt ziņojumu pārbaudi. Līdz ar to Komisija uzskata, ka šī piekļuve nav pārkāpums.

116 Iztaujāta par šo jautājumu tiesas sēdē, Komisija uzsvēra, ka – pretēji tās norādītajam iebildumu rakstā – iecēlējinstitūcijai nebija nekāda pienākuma ņemt vērā pārbaudes laika starpziņojumu. Turklāt tā precizēja, ka pārbaudes laika ziņojuma mērķis nebija novērtēt ierēdņa nopelnus, lai viņu paaugstinātu amatā, un ka šāds ziņojums tika sastādīts tikai viņa apstiprināšanai amatā. No tā tika secināts, ka amatā paaugstināšanas procedūras laikā veiktajā salīdzinošajā nopelnu izvērtējumā principā tika ņemti vērā tikai novērtējuma ziņojumi. Tomēr Komisija uzskata, ka novērtētājiem vienmēr ir bijusi *de facto* iespēja ņemt vērā dokumentus, kas ir pieejami *Sysper 2*.

117 Treškārt, iebildumu rakstā un tiesas sēdē Komisija apstrīdēja pārbaudes laika starpziņojuma ietekmi uz 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūru un it īpaši šī dokumenta ietekmi uz ziņojumiem, kuri tika ņemti vērā šajā amatā paaugstināšanas procedūrā.

118 Vispirms Komisija norāda, ka pārbaudes laika starpziņojuma saturs netraucēja apstiprināt prasītāju amatā pārbaudes perioda nobeigumā. Tiesas sēdē tā uzsvēra, ka priekšniekiem bija atļauts sniegt negatīvus novērtējumus pārbaudes laika starpziņojumā un pārbaudes laika nobeiguma ziņojumā. Tā piebilda, ka, protams, šajā lietā pārbaudes laika nobeiguma ziņojumā ir minētas grūtības, ar kurām prasītāja saskārusies pārbaudes perioda sākumā. Tomēr tā norādīja, ka prasītājas pārbaudes laika nobeiguma ziņojums ietver vērtējumus, kas tieši samazina pārbaudes laika starpziņojumā esošo negatīvo novērtējumu nozīmi.

119 Tālāk Komisija norāda uz to, ka prasītājai neesot intereses apstrīdēt "apmierinošus" secinājumus viņas novērtējuma ziņojumos, kas sastādīti par 2015. un 2016. gadu. Tiesas sēdē tā norādīja, ka pārbaudes laika starpziņojumā ietverto novērtējumu iespējamo negatīvo ietekmi esot atsvēruši pozitīvie novērtējumi pārbaudes laika nobeiguma ziņojumā un novērtējuma ziņojumos par 2015. un 2016. gadu.

120 Visbeidzot tiesas sēdē Komisija konstatēja arī, ka lēmums par sūdzības noraidīšanu neietver nevienu atsauci uz pārbaudes laika starpziņojumu. Šajā ziņā tā precizēja, ka amatā paaugstināšanas procedūras laikā kompetentā iecēlējinstitūcija ir atsaukusies tikai un kodolīgi uz novērtējuma ziņojumiem par 2015. un 2016. gadu.

121 Līdz ar to Komisija uzskata, ka prasītāja esot pārspīlējusi pārbaudes laika starpziņojuma ietekmi uz 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūru un nav ievērojusi to, cik svarīgi ir ņemt vērā citus viņas ziņojumus, kas bija ietverti personas lietā.

122 Šajā lietā ir jāatgādina, ka prasītāja nevar pieņemami apstrīdēt pārbaudes laika starpziņojuma iekļaušanu viņas personas lietā Civildienesta noteikumu 26. panta izpratnē (skat. iepriekš 84. punktu).

123 Tātad ir jāizskata tikai tie prasītājas argumenti, kas saistīti ar pārbaudes laika starpziņojuma un pārbaudes laika nobeiguma ziņojuma ņemšanu vērā 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūrā – pārkāpjot Civildienesta noteikumu 45. pantu.

1) Ievada apsvērumi

124 Civildienesta noteikumu 45. panta 1. punktā ir noteikts, ka, lai veiktu salīdzinošo nopelnu izvērtējumu, iecēlējinstitūcija it īpaši ņem vērā ziņojumus par ierēdņiem. Turklāt VĪN 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā tostarp ir noteikts, ka, lai veiktu amatā paaugstināmo ierēdņu salīdzinošo nopelnu izvērtējumu, iecēlējinstitūcija it īpaši ņem vērā: "ziņojumus par ierēdņiem kopš to pēdējās paaugstināšanas amatā vai to neesamības gadījumā – kopš to pieņemšanas darbā, un it īpaši novērtējuma ziņojumus, kas sastādīti atbilstoši Civildienesta noteikumu 43. panta vispārīgiem īstenošanas noteikumiem".

125 Pirmkārt, ir svarīgi uzsvērt, ka Civildienesta noteikumu 45. pantā minētie ziņojumi ir tie, kas minēti Civildienesta noteikumu 43. pantā, proti, novērtējuma ziņojumi (šajā ziņā skat. spriedumu, 2000. gada 5. oktobris, *Rappe*/Komisija, T-202/99, EU:T:2000:227, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

126 Novērtējuma ziņojumi ir neatņemama novērtējuma sastāvdaļa ikreiz, kad tiek ņemta vērā ierēdņa karjera, lai pieņemtu lēmumu par tā paaugstināšanu amatā (skat. spriedumus, 2006. gada 8. marts, *Lantzoni*/Tiesa, T-289/04, EU:T:2006:70, 61. punkts un tajā minētā judikatūra; un 2009. gada 16. marts, R/Komisija, T-156/08 P, EU:T:2009:69, 53. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādējādi lēmums par nepaaugstināšanu amatā ir prettiesisks, ja iecēlējinstitūcija nav veikusi amatā paaugstināmo ierēdņu salīdzinošu nopelnu izvērtējumu, jo viens vai vairāki novērtējuma ziņojumi nav bijuši pieejami administrācijas vainas dēļ (spriedums, 2016. gada 28. jūnijs, *Kotula*/Komisija, F-118/15, EU:F:2016:138, 38. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumus, 1993. gada 3. marts, *Vela Palacios* /Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, T-25/92, EU:T:1993:17, 43. punkts, un 2007. gada 11. jūlijs, *Konidaris*/Komisija, T-93/03, EU:T:2007:209, 88. punkts).

127 Otrkārt, iecēlējinstitūcijai, protams, ir iespēja ņemt vērā citu informāciju par amatā paaugstināšanas kandidātu administratīvo un personīgo stāvokli. Tomēr iespēja atsaukties uz šiem elementiem nozīmē, ka pastāv izņēmuma apstākļi (šajā ziņā skat. spriedumu, 2000. gada 5. oktobris, *Rappe*/Komisija, T-202/99, EU:T:2000:227, 40. un 54. punkts). Tieši tāds ir gadījums tad, kad novērtējuma ziņojums nepastāv (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1995. gada 13. jūlijs, *Rasmussen*/Komisija, T-557/93, EU:T:1995:138, 32. punkts).

128 Turklāt ar šiem informācijas elementiem var labot novērtējuma ziņojuma neesamību tikai tad, ja tie atbilst konkrētiem nosacījumiem, kuru izpilde atbildētājai iestādei ir jāpierāda. Pirmām kārtām, tiem jābūt pietiekami objektīviem, lai atļautu to pārbaudi tiesā, otrām kārtām, tiem jāietver ierēdņa nopelnu izvērtējums, ko veikušas atbildīgās personas viņa novērtējuma ziņojuma iestādē, trešām kārtām, tiem jābūt paziņotiem ierēdnim tādā veidā, lai nodrošinātu tiesības uz aizstāvību, un, ceturtām kārtām, tie ir zināmi amatā paaugstināšanas komitejai brīdī, kad tā veic visu kandidātu salīdzinošo nopelnu izvērtējumu. No tā izriet, ka informācijas elementiem, ar ko var labot novērtējuma ziņojuma neesamību, ir jābūt plašā mērā analogiem tiem, kas attiecas uz to izcelsmi, iegūšanas procedūru un priekšmetu (spriedums, 2000. gada 5. oktobris, *Rappe*/Komisija, T-202/99, EU:T:2000:227, 56. un 57. punkts).

129 Treškārt, vispirms jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru novērtējuma ziņojuma pirmais mērķis ir sniegt administrācijai periodisku un pēc iespējas pilnīgāku informāciju par apstākļiem, kādos ierēdnis pilda amata pienākumus (spriedumi, 1996. gada 15. maijs, *Dimitriadis*/Revīzijas palāta, T-326/94, EU:T:1996:62, 84. punkts; 2003. gada 10. septembris, *McAuley*/Padome, T-165/01, EU:T:2003:225, 51. punkts, un 2008. gada 16. aprīlis, *Doktor*/Padome, F-73/07, EU:F:2008:42, 86. punkts). Savukārt pārbaudes laika nobeiguma ziņojuma mērķis galvenokārt ir vērtēt pārbaudāmā ierēdņa spējas pildīt amata pienākumus un tikt apstiprinātam pastāvīgā amatā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2000. gada 24. februāris, *Jacobs*/Komisija, T-82/98, EU:T:2000:53, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

130 Tāpat nevar automātiski un absolūti salīdzināt ierēdņa novērtējuma ziņojumu un pārbaudes laika nobeiguma ziņojumu, jo šiem diviem ziņojumu veidiem ir dažādas novērtējuma sadaļas un atzīmju sistēmas (šajā ziņā skat. spriedumu, 1996. gada 15. maijs, *Dimitriadis*/Revīzijas palāta, T-326/94, EU:T:1996:62, 83. un 85. punkts).

131 Tālāk ir būtiski uzsvērt to, ka no ierēdņa karjeras attīstības perspektīvas svarīgi ir, ka ikgadējā novērtējuma perioda sākumā priekšnieks iepriekš nosaka mērķus. Ik gadu it īpaši tiek novērtēts veids, kādā ierēdnis ir sasniedzis minētos mērķus. Šo mērķu gaismā tiek izvērtēts ierēdņa sniegums, efektivitāte un uzvedība dienestā. Taču šie mērķi nav tie paši, kurus pārbaudāmais ierēdnis sasniedz pārbaudes perioda laikā, lai viņu varētu apstiprināt amatā. Ņemot vērā vērtējumu īpašo raksturu ar fokusu uz darba sniegumu, novērtējuma ziņojumā ietvertie vērtējumi atšķiras no pārbaudes laika nobeiguma ziņojumā ietvertajiem novērtējumiem.

132 Šajā ziņā jau ir ticis nospriests, ka prasītājas novērtējums pirmajos sešos viņas līguma mēnešos, kas ietverts pārbaudes laika ziņojumā, nav pielīdzināms un tātad ar to nevar aizvietot vai kompensēt novērtējumu, kurš veikts tās ikgadējā novērtējuma ziņojumā, kura mērķis ir novērtēt, vai, ievērojot ar prasītāju saskaņotos mērķus, tā ir attaisnojusi uz to liktās cerības, un tādējādi noteikt viņas snieguma pakāpi (šajā ziņā skat. spriedumu, 2018. gada 13. decembris, *Wahlström*/*Frontex*, T-591/16, nav publicēts, EU:T:2018:938, 65. punkts).

133 Visbeidzot, tā kā novērtējuma ziņojumiem var būt ietekme visā ierēdņa karjeras laikā, tie ir nelabvēlīgi akti. Judikatūra, saskaņā ar kuru novērtējuma ziņojumi ir akti, par kuriem var celt prasību atcelt tiesību aktu, atbilst labas pārvaldības interesēm, ja – kad tāds nav bijis konkrētais gadījums – ieinteresētajai personai bijusi iespēja norādīt iespējamos pārkāpumus šādā ziņojumā tikai tad, kad tiek celta prasība pret aktu, kura pieņemšanā minētajam ziņojumam bijusi nozīme. Taču šāda situācija var kavēt ierēdņiem svarīgu lēmumu pieņemšanu (spriedums, 2009. gada 16. marts, R/Komisija, T-156/08 P, EU:T:2009:69, 53. un 54. punkts).

134 Šāds judikatūrā pieņemtais risinājums attiecībā uz novērtējuma ziņojumiem nevar tikt attiecināts uz dokumentiem, kuru vienīgais mērķis ir sagatavot administrācijas vienreizēju lēmumu, ar kuru tie ir cieši saistīti. Tieši tāds ir gadījums ar ziņojumiem par pārbaudes laiku, kuru mērķis ir sagatavot administrācijas lēmumu saistībā ar ieinteresētās personas apstiprināšanu amatā pārbaudes laika beigās vai saistībā ar tās atlaišanu (spriedums, 2009. gada 16. marts, R/Komisija, T-156/08 P, EU:T:2009:69, 55. punkts).

135 Tāds ir arī gadījums ar pasākumiem saistībā ar ierēdņa pārbaudes laika norisi, kas pieņemti atbilstoši Civildienesta noteikumu 34. pantam, tostarp lēmums par pārcelšanu uz citu dienestu pārbaudes laika turpināšanai, kā arī lēmums pagarināt pārbaudes laiku par sešiem mēnešiem. Šo pasākumu mērķis acīmredzami ir ļaut administrācijai labāk novērtēt pārbaudāmā īpašības, kā arī sagatavot lēmumu par attiecīgās personas apstiprināšanu amatā vai atbrīvošanu no darba, kas jāpieņem pārbaudes laika noslēgumā, un tos līdz ar to nevar apstrīdēt, ceļot autonomu prasību atcelt tiesību aktu (spriedums, 2009. gada 16. marts, R/Komisija, T-156/08 P, EU:T:2009:69, 56. punkts).

136 Turklāt ziņojums par pārbaudes laiku ierēdņa personas lietā principā nevar izraisīt vēl kaut kādas sekas pēc lēmuma par apstiprināšanu amatā, ko pieņem pārbaudes laika noslēgumā, kuram šis ziņojums tika sastādīts un kura sagatavošana ir bijusi šī ziņojuma vienīgais mērķis (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2008. gada 19. februāris, R/Komisija, F-49/07, EU:F:2008:18, 56. punkts).

137 Līdz ar to novērtējuma ziņojumiem un ziņojumiem, kas sastādīti pārbaudes laikā, ir atšķirīgs priekšmets un uzdevumi. Turklāt uz šiem ziņojumiem attiecas atšķirīgs tiesiskais režīms. Tā, amatā paaugstināšanas komiteja principā nevar ņemt vērā pārbaudes laika nobeiguma ziņojumu, pat ja tajā ir ietverti noteikti novērojumi par ierēdņa vai darbinieka darba spējām.

138 Prasītājas argumenti par ziņojumu saistībā ar 2017. gada amatā paaugstināšanas laikā noritējušā pārbaudes laika ņemšanu vērā ir jāanalizē, ievērojot šos apsvērumus.

2) Par to ziņojumu ņemšanu vērā, kuri saistīti ar prasītājas pārbaudes laiku

139 Pirmkārt, lēmumā par sūdzības noraidīšanu kompetentā iecēlējinstitūcija uzskatīja, ka, lai salīdzinošais nopelnu izvērtējums Civildienesta noteikumu 45. panta izpratnē būtu likumīgs, esot jāņem vērā prasītājas pārbaudes laika nobeiguma ziņojums un novērtējuma ziņojumi, kas sastādīti par 2015. un 2016. gadu. Kompetentā iecēlējinstitūcija precizēja, ka nekāda informācija lietā nenorāda uz to, ka 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūrā šai ziņā būtu pieļauts pārkāpums. Tā piebilda – tikai tas vien, ka APAK loceklis ir iepazinies ar pārbaudes laika starpziņojumu, neļauj secināt, ka salīdzinošais nopelnu izvērtējums netika veikts, balstoties uz attiecīgajiem ziņojumiem, proti, pārbaudes laika nobeiguma ziņojumu un novērtējuma ziņojumiem par 2015. un 2016. gadu.

140 Šajā ziņā, pirmām kārtām, ir svarīgi uzsvērt – kā Komisija to apstiprināja tiesas sēdē –, ka prasītājas pārbaudes laika starpziņojums sistēmā *Sysper 2* bija pievienots viņas pārbaudes laika nobeiguma ziņojumam.

141 Turklāt jānorāda, ka pārbaudes laika starpziņojums un tā saturs ir pieminēts pārbaudes laika nobeiguma ziņojuma galasadaļā. Proti, pārbaudes laika nobeiguma ziņojumā apstiprinātājs paskaidroja, ka "izraisa bažas tas, ka sākums [1. nodaļā, kurā prasītāja bija iecelta,] nenoritēja pārāk labi, kā tas ir norādīts pārbaudes laika starpziņojumā [..], norādot uz grūtībām attiecībās ar personām un uz jautājumiem par darbu komandā". Apstiprinātājs piebilda, ka šādi novērtējumi ir saistīti ar īpašu apstākļu kombināciju 1. nodaļā. Šīs piezīmes tātad veicināja to, ka ir notikusi iepazīšanās gan ar pārbaudes laika nobeiguma ziņojumu, gan pārbaudes laika starpziņojumu. Turklāt prasītājas iesniegtie dokumenti Vispārējai tiesai pierādīja to, ka pirms lēmuma par nepaaugstināšanu amatā pieņemšanas APAK loceklis tieši ir iepazinies ar pārbaudes laika starpziņojumu sistēmā *Sysper 2*, kurš bija viņas pārbaudes laika nobeiguma ziņojuma pielikumā.

142 Tātad jākonstatē, ka prasītājas pārbaudes laika nobeiguma ziņojums ir ticis ņemts vērā salīdzinošā nopelnu izvērtējuma laikā. Turklāt arī prasītājas pārbaudes laika starpziņojums tieši vai netieši ir ticis ņemts vērā salīdzinošā izvērtējuma laikā.

143 Otrām kārtām, no iepriekš 125.–137. punktā minētās judikatūras izriet, ka principā pārbaudes laika nobeiguma ziņojumu nevar ņemt vērā amatā paaugstināšanas procedūrā un ka tikai konkrētos izņēmuma apstākļos iecēlējinstitūcija var ņemt vērā citus informācijas elementus, ja tie atbilst konkrētiem nosacījumiem, kuru izpilde ir jāpierāda attiecīgajai iestādei.

144 Taču ir svarīgi uzsvērt, ka šajā lietā par prasītāju bija sastādīti divi novērtējuma ziņojumi – 2015. un 2016. gadā – un ka šajos novērtējuma ziņojumos ietvertie vērtējumi bija pietiekams pamats, lai veiktu Civildienesta noteikumu 45. panta 1. punktā paredzēto salīdzinošo nopelnu izvērtējumu.

145 Līdz ar to neviens izņēmuma apstāklis neattaisno to, ka pārbaudes laika nobeiguma ziņojums, kā arī pārbaudes laika starpziņojums, kas ir šī pārbaudes laika nobeiguma ziņojuma pielikumā, tiktu ņemti vērā salīdzinošā nopelnu izvērtējumā.

146 Otrkārt, katrā ziņā, no vienas puses, ir jāuzsver, ka atšķirībā no novērtējuma ziņojumiem prasītājas pārbaudes laika starpziņojums netika sastādīts nedz lai ļautu objektīvi viņu novērtēt, nedz lai palīdzētu novērtēt viņas karjeras attīstību. Proti, pārbaudes laika starpziņojums tika izstrādāts prasītājas pārbaudes laikā – brīdī, kad pastāvēja konflikts starp viņu un citiem 1. nodaļas, kurā viņa bija norīkota, darbiniekiem (skat. iepriekš 2. punktu). Šī starpziņojuma izstrāde tādējādi notika prasītājas karjeras sākumā vienreizēju iemeslu dēļ, lai piefiksētu viņai radušās grūtības šajā 1. nodaļā un

attaisnotu administratīvo pasākumu – pārcelšanu uz citu nodaļu – pārbaudes laika turpināšanai. Turklāt prasītāja nav varējusi apstrīdēt minēto ziņojumu ar prasību pret lēmumu par apstiprināšanu amatā, jo šis lēmums nebija tai nelabvēlīgs.

147 No otras puses, nav strīda par to, ka, tiklīdz kā tiek novērtētas ierēdņa īpašības, priekšniekam ir plaša novērtējuma brīvība un tiesības, izpildot savus pienākumus, izteikt komentārus un vajadzības gadījumā – atrunas par šīs personas darba kvalitāti. Tomēr ir svarīgi norādīt, ka šajā lietā pārbaudes laika starpziņojums ietver stingru kritiku par prasītājas efektivitāti, spējām, sniegumu un uzvedību 1. nodaļā, kurā viņa bija iecelta amatā. Šī kritika bija formulēta tādā izteiksmes veidā, kas it īpaši bija mērķēts uz prasītājas personību un nevis uz viņas profesionālo kompetenci. Šāda kritika pārsniedz objektīvi vajadzīgo, lai novērtētu, ka dienestā pastāv grūtības, un attaisnotu administratīvo lēmumu pārcelt viņu darbā uz citu nodaļu.

148 Tādējādi, ievērojot neparasto pārbaudes laika starpziņojumā formulēto kritisko izteiksmes veidu, šajā ziņojumā ietvertos novērtējumus nevar pielīdzināt vai vismaz salīdzināt ar tiem, kas ir pozitīvos vēlākos novērtējuma ziņojumos par 2015. un 2016. gadu.

149 Līdz ar to iepriekš 146.–148. punktā minētie apstākļi ir papildu iemesls tiem, kuri ir izklāstīti iepriekš 143. un 144. punktā, lai izslēgtu to, ka ziņojumi par prasītājas pārbaudes laiku varētu tikt ņemti vērā salīdzinošā nopelnu izvērtējumā.

150 Tātad ir jāuzskata – tas, ka kompetentā iecēlējinstitūcija ir ņēmusi vērā ziņojumus par prasītājas pārbaudes laiku, proti, pārbaudes laika nobeiguma ziņojumu un pārbaudes laika starpziņojumu, ir prettiesīgi un izraisa 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūras, uz kuru tas attiecas, pārkāpumu.

c) Par konstatētā procesuālā pārkāpuma ietekmi

151 Prasītāja norāda, ka 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūra noteikti būtu bijusi citāda, ja nebūtu pieļauti iepriekš 108.–112. punktā minētie pārkāpumi.

152 Komisija iebilst, ka, pat pieņemot, ka ir noticis procesuālais pārkāpums, prasītāja nav pierādījusi šī apgalvotā procesuālā pārkāpuma ietekmi uz lēmuma par nepaaugstināšanu amatā saturu. Pirmkārt, tā norāda, ka prasītāja tikai vispārīgi apgalvojot, ka pārbaudes laika starpziņojuma esamība viņas personas lietā ir "neatgriežami ietekmējusi [viņas personas lietas] izvērtējumu". Otrkārt, tā uzsver, ka prasītāja nenorāda, kuru 2015. un 2016. gada novērtējuma ziņojumu vai lēmuma par sūdzības noraidīšanu daļu ir ietekmējis pārbaudes laika starpziņojuma saturs.

153 Attiecībā uz Civildienesta noteikumu 45. panta pārkāpumu un amatā paaugstināšanas procedūras pārkāpumu pastāvīgā judikatūra ir tāda, ka, lai atceltu lēmumu par nepaaugstināšanu amatā, nepietiek vien ar to, ka kandidāta personas lietā ir pārkāpums un tā ir nepilnīga, vēl ir jāpierāda, ka šim apstāklim var būt izšķiroša nozīme uz amatā paaugstināšanas procedūru (šajā ziņā skat. spriedumus, 2008. gada 30. janvāris, *Strack*/Komisija, T-394/04, EU:T:2008:20, 39. punkts, un 2017. gada 14. novembris, *Vincenti*/*EUIPO*, T-586/16, EU:T:2017:803, 36. punkts).

154 Vispārīgāk – pastāvīgā judikatūra ir tāda, ka, lai ar procesuālu pārkāpumu varētu attaisnot tiesību akta atcelšanu, ir jāpierāda, ka šī pārkāpuma neesamības gadījumā procedūras iznākums varētu būt bijis citāds (spriedums, 2015. gada 18. septembris, *Wahlström*/*Frontex*, T-653/13 P, EU:T:2015:652, 21. punkts; šajā nozīmē skat. arī rīkojumu, 2015. gada 1. decembris, *Georgias* u.c./Padome un Komisija, C-545/14 P, nav publicēts, EU:C:2015:791, 51. punkts).

155 Šajā lietā, pirmām kārtām, kā norāda arī Komisija, no lēmuma par sūdzības noraidīšanu teksta neizriet, ka prasītājai būtu bijuši pārāki nopelni nekā viņas amatā paaugstinātajiem kolēģiem. Otrām kārtām, pārbaudes laika starpziņojuma saturs nav nekādā veidā pieminēts salīdzinošajā nopelnu izvērtējuma

stadijā, kuru iecēlējinstitūcija detalizēti izklāstīja lēmumā par sūdzības noraidīšanu. Trešām kārtām, vērā ņemtajos novērtējuma ziņojumos ir pozitīvi vērtējumi, kas ir "apmierinoši", lai gan pārbaudes laika nobeiguma ziņojums, kurš arī ir pozitīvs, ir ļāvis apstiprināt prasītāju amatā.

156 Tomēr vispirms ir svarīgi uzsvērt, ka lēmumā par sūdzības noraidīšanu kompetentā iecēlējinstitūcija tieši atsaucas uz pārbaudes laika nobeiguma ziņojuma saturu sadaļā "Spējas, efektivitāte un uzvedība dienestā". Šajā sakarā kompetentā iecēlējinstitūcija norāda, ka pārbaudes laika nobeiguma ziņojumā ir pieminētas "izaugsmes iespējas" un ka prasītājai bija jākonsultējas ar "direkciju, ja nepieciešams", "jāinformē sava priekšniecība" vai arī "jākoordinē savs darbs ar kolēģiem", "lai viņai ļautu izpildīt no viņas sagaidāmo darbu". Turklāt jāatgādina, ka pārbaudes laika nobeiguma ziņojuma pielikumā bija pārbaudes laika starpziņojums un šis pēdējais tajā bija arī pieminēts. Tādējādi pārbaudes laika nobeiguma ziņojumam, kura pielikumā bija pārbaudes laika starpziņojums, varēja būt negatīva ietekme uz prasītājas "spēju, efektivitātes un uzvedības dienestā" novērtējumu viņas nopelnu izvērtējuma laikā.

157 Tālāk, ņemot vērā, pirmkārt, īpašos apstākļus pārbaudes laika starpziņojuma, kurš ir pārbaudes laika nobeiguma ziņojuma pielikumā, izstrādāšanas laikā, otrkārt, ļoti kritiskos un subjektīvos vērtējumus, kas bija ietverti šajā starpziņojumā, un, treškārt, to, ka ar šo ziņojumu pirms galīgā amatā paaugstināto ierēdņu saraksta sastādīšanas iepazinās APAK loceklis, prasītājas pārbaudes laika starpziņojumam varēja būt negatīva ietekme uz 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūrā veikto salīdzinošo nopelnu izvērtējumu.

158 Visbeidzot ir jānorāda, ka, protams, par visiem pārbaudāmiem ierēdņiem tiek sastādīti pārbaudes laika nobeiguma ziņojumi. Tomēr ne visiem pārbaudāmiem ierēdņiem ir arī pārbaudes laika starpziņojumi. Tā kā tas tiek izklāstīts konkrētajos gadījumos, šī īpašā ziņojumu priekšmeta dēļ pārbaudes laika starpziņojums atšķiras no pārbaudes laika nobeiguma ziņojuma un *a fortiori* no VĪN 4. pantā minētajiem novērtējuma ziņojumiem. Tādējādi pārbaudes laika starpziņojuma tieša vai netieša ņemšana vērā ir varējusi ietekmēt prasītājas nopelnu objektīvu un taisnīgu novērtēšanu 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūrā.

159 No tā izriet, ka iepriekš šī sprieduma 150. punktā konstatētajam procesuālajam pārkāpumam saistībā ar prasītāju varēja būt noteicoša ietekme uz šīs procedūras norisi un uz lēmumu viņu nepaaugstināt amatā. Citiem vārdiem, ir pierādīts, ka šāda procesuāla pārkāpuma neesamības gadījumā lēmumam par nepaaugstināšanu amatā varēja būt citāds saturs (skat. iepriekš 153. un 154. punktu).

160 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāapmierina pirmais pamats un jāatceļ lēmums par nepaaugstināšanu amatā, neizvērtējot ne pārējos prasītājas pirmajā pamatā izvirzītos iebildumus, ne otro pamatu. Turklāt, tā kā lēmums par nepaaugstināšanu amatā ir atcelts, nav jāizvērtē pieteikumi par procesa organizatoriskajiem pasākumiem un pierādījumu savākšanas pasākumiem, kurus prasītāja formulējusi savu prasījumu pirmajās trijās daļās.

B. Par prasību par kaitējuma atlīdzību

161 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru strīdos par kaitējuma atlīdzību civildienesta jomā Savienības ārpuslīgumiskā atbildība ir pakļauta prasībai par vairāku nosacījumu izpildi, proti, iestādei pārmestās rīcības nelikumība, zaudējumu patiesums un cēloņsakarība starp apgalvoto rīcību un norādītajiem zaudējumiem (skat. spriedumu, 2005. gada 15. septembris, *Casini*/Komisija, T-132/03, EU:T:2005:324, 94. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedumus, 2006. gada 4. jūlijs, *Tzirani*/Komisija, T-88/04, EU:T:2006:186, 100. punkts, un 2017. gada 26. oktobris, *Paraskevaidis*/*Cedefop*, T-601/16, EU:T:2017:757, 78. punkts). Šie trīs nosacījumi ir kumulatīvi, tas nozīmē – ja nav izpildīts viens no tiem, Savienības atbildība nevar iestāties (skat. spriedumu, 2018. gada 29. novembris, *WL*/*ERCEA*, T-493/17, nav publicēts, EU:T:2018:852, 207. punkts un tajā minētā judikatūra).

162 Šajā lietā prasītāja lūdz, pirmkārt, atlīdzināt apgalvoto mantisko kaitējumu, ko tā novērtē 45 000 EUR apmērā, un, otrkārt, atlīdzināt apgalvoto morālo kaitējumu, ko tā novērtē 20 000 EUR apmērā.

[..]

2. Par prasību atlīdzināt apgalvoto morālo kaitējumu

[..]

179 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo, ka tai esot nodarīts morālais kaitējums saistībā ar neslavu ceļošiem apgalvojumiem par viņas psiholoģisko stāvokli, kuri figurēja pārbaudes laika starpziņojumā. Par šo jautājumu viņa norāda – tas, ka ar viņas pārbaudes laika starpziņojumu var, iespējams, iepazīties visi viņas priekšnieki un Komisijas citu ĢD priekšnieki, ir būtiski kaitējis viņas personīgajai un profesionālai reputācijai *OLAF* un Komisijā. Šī viņas reputācijai nodarītā kaitējuma dēļ viņa ir kļuvusi nedroša par savas karjeras attīstību un būtībā arī par paaugstināšanu 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūrā. Viņa piebilst, ka šīs situācijas dēļ viņai ir radies nepareizs priekšstats par savu situāciju, radot grūtības un ciešanas ar negatīvām sekām viņas privātajā dzīvē un attiecībā uz fizisko un garīgo veselību. Tādējādi būtībā prasītāja lūdz atlīdzināt morālo kaitējumu, kurš radies no pārbaudes laika starpziņojuma atstātās ietekmes uz 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūru.

180 Šajā ziņā vispirms no prasījumu atcelt tiesību aktu analīzes, un precīzāk – no iepriekš 124.–160. punktā minētā, izriet, ka prasītājas izvirzītais arguments, kura mērķis ir pierādīt, ka 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūrā pārbaudes laika nobeiguma ziņojuma pielikumā esošais pārbaudes laika starpziņojums ir ticis ņemts vērā prettiesiski, ir pieņemts un ka kompetentā iecēlējinstitūcija ir pārkāpusi Civildienesta noteikumu 45. pantu, pieņemot lēmumu par nepaaugstināšanu amatā. No tā izriet, ka nosacījums par Komisijai pārmestās rīcības prettiesiskumu ir izpildīts.

181 Tālāk – jāuzskata, ka prasītāja ir tikusi nostādīta nenoteiktības un neskaidrības stāvoklī attiecībā uz savu reputāciju un profesionālo nākotni un ka šis stāvoklis tieši izriet no iepriekš 180. punktā konstatētā pārkāpuma.

182 Turklāt tas, kas kompetentā iecēlējinstitūcija nav izpildījusi savus Civildienesta noteikumu 45. pantā noteiktos pienākumus 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūrā, ir radījis prasītājai īpašu morālo kaitējumu, kuru nevar atbilstoši atlīdzināt, tikai atceļot lēmumu par nepaaugstināšanu amatā.

183 Turklāt tiesas sēdē Komisija atzina šo prasītājas izjusto nenoteiktību un neskaidrību. Šajā ziņā Komisija precizēja, ka prasītājas bažas par pārbaudes laika starpziņojumu ir bijis viens no elementiem, kas tika ņemti vērā, lai šajā gadījumā nolemtu izņemt šo ziņojumu no prasītājas personas lietas.

184 Visbeidzot ir svarīgi norādīt – prasītājai nodarīto morālo kaitējumu ierobežo tas, ka viņa tika paaugstināta AD 6 pakāpē nākamajā amatā paaugstināšanas procedūrā pēc 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūras, proti, 2018. gadā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 18. novembris, *Diamantopoulos*/EĀDD, F-30/15, EU:F:2015:138, 48. punkts).

185 Šajos apstākļos ir jānolemj *ex æquo et bono*, ka atlīdzība 2000 EUR apmērā ir atbilstoša par morālo kaitējumus, kurš konstatēts iepriekš 180. punktā.

186 Šajos apstākļos prasītājas prasība par kaitējuma atlīdzību ir daļēji jāapmierina.

187 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos faktus, pirmkārt, ir jāatceļ lēmums par nepaaugstināšanu amatā un, otrkārt, jāpiespriež Komisijai izmaksāt prasītājai 2000 EUR kā atlīdzību par viņai nodarīto morālo kaitējumu.

IV. Par tiesāšanās izdevumiem

188 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

189 Tā kā Komisijai spriedums galvenokārt ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbilstoši prasītājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (septītā palāta)

nospriež:

1) Atcelt lēmumu par XH nepaaugstināšanu AD 6 pakāpē 2017. gada amatā paaugstināšanas procedūrā, kas izriet no 2017. gada 13. novembra apkārtrakstā *Administratīvā informācija* Nr. 25-2017 publicētā to ierēdņu saraksta, kuri ir paaugstināti amatā.

2) Eiropas Komisija izmaksā XH summu 2000 EUR apmērā kā atlīdzību par viņai nodarīto morālo kaitējumu.

3) Prasību pārējā daļā noraidīt.

4) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

da Silva Passos Truchot Sampol Pucurull

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2020. gada 25. jūnijā.

[Paraksti]